

องค์การบริหารส่วนตำบลเกาเยอ

หมู่ที่ 9 ตำบลเกาเยอ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา 90100

โทรศัพท์ : 0-7430-0457/0-7430-0458

โทรสาร : 0-7430-0458

เว็บไซต์ : www.kohyor.go.th

Facebook : องค์การบริหารส่วนตำบลเกาเยอ

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอ

ที่ ๑๓๗ / ๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอ

เพื่อให้การดำเนินงานของศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอ เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อย ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๙ โดยให้มีข้อมูล
ข่าวสารของทางราชการอย่างน้อยตามที่กำหนดไว้ สามารถให้ประชาชนตรวจดูได้ องค์การบริหารส่วนตำบล
เกษตรยอ จึงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นางอัจฉริยา เพชรศรี	นักพัฒนาชุมชน
๒. นายชัยพล ดุกหลีม	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
๓. นางมุกรินทร์ เลขะคุณ	นักทรัพยากรบุคคล
๔. นางนริศรา ลาภารี	เจ้าพนักงานธุรการ

ให้เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอ มีอำนาจหน้าที่
ดังต่อไปนี้

(๑) จัดระบบข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.๒๕๔๐
มาตรา ๙ เพื่อให้ประชาชนสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารได้เอง ในส่วนงานอบต. และเว็บไซต์อบต.

(๒) จัดทำสมุดทะเบียนสำหรับผู้มาขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร ช่วยเหลือแนะนำผู้มาขอข้อมูล
ข่าวสาร

(๓) การทำสำเนาหรือสำเนาที่มีคำรับรองความถูกต้องสำหรับข้อมูลข่าวสารที่จัดไว้ให้ประชาชน
เข้าตรวจดูให้แก่ผู้ขอ

(๔) กรณีการขอข้อมูลข่าวสารตามมาตราอื่นๆ ซึ่งไม่มีในศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้ส่งคำขอไปยัง
หน่วยงานเจ้าของเรื่องพิจารณา

(๕) กรณีเป็นข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานอื่นให้คำแนะนำให้ไปขอ ณ หน่วยงานนั้น

(๖) อำนวยความสะดวกด้วยการประสานงาน การแจ้งนัดหมาย การมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร
ตาม (๔) ให้แก่ผู้ขอ

(๗) ดำเนินการอื่นใดตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

(๘) รายงานผลการดำเนินการของศูนย์ข้อมูลข่าวสารให้ผู้บังคับบัญชาและนายกองค์การบริหาร
ส่วนตำบลทราบทุกรายการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายcarap เสาconร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอ

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบลเกาะยอ

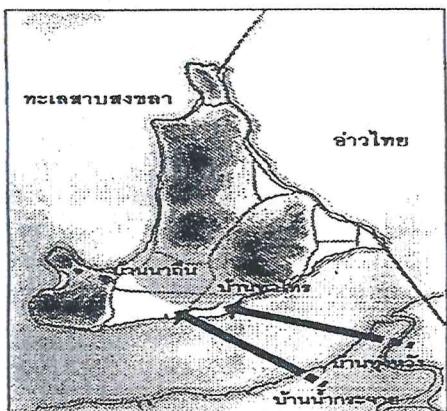
ประวัติความเป็นมาของเกะยอ

1. การตั้งถิ่นฐานของผู้คนบนเกาะยอร์ดอนแกรนด์

Hague Convention on Private International Law, Article 14, paragraph 1, states that "the law of the place where the contract was made shall apply unless the parties have chosen otherwise." Therefore, according to the Convention, the law of Thailand (Civil and Commercial Code) applies to this case.

ที่เขียนขึ้นหลัง พ.ศ. 2223 แต่ก่อน พ.ศ. 2242 (สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2523 : 64) ซึ่งมีภาคภาษาอยู่ตอนปลายสุดของแผนที่เขียนเป็นรูปภูเขา ระบุไว้ว่า “เข้าก้อะณูอ” (ชาญณรงค์ เที่ยงธรรม, 2544 : 65) นอกจากนี้ภาษาอย่างปรากฏอยู่ในแผนที่เมืองสงขลา (แผนที่เมืองสงขลาปัจจุบันเก็บรักษาไว้ที่หอดหมายแห่งชาติ กรมศิลปากร) เขียนขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2230 โดยนายมองเดียร์ เดอลามาร์ วิศวกรชาวฝรั่งเศส แผนที่ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีชุมชนบนเกาะยกเดินแล้วอย่างน้อย 9 ชุมชน ชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนที่ราบเชิงเขา rim ฝั่งทะเลรอบ ๆ ภูเขาทางทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของเกาะยอ ซึ่งปัจจุบันตรงกับบริเวณเข้าหัวหลัง เข้าส่วนใหม่ และเขากวี การตั้งถิ่นฐานของชุมชนเริ่มแรกบนเกาะยอ น่าจะตรงกับบริเวณหมู่ที่ 6 บ้านนาถิน หมู่ที่ 7 บ้านป่าโนนด หมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสะ หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร หมู่ที่ 4 บ้านสวนทุเรียน และหมู่ที่ 2 บ้านนอก กลุ่มชนพวกรากที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานบนเกาะ ยอดเยี่ยงน้อยในสมัยอยุธยาจนถึงรัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ กลุ่มคนจีนอพยพจากเมืองจีน (สัมภาษณ์นายธนา ไฟโรมน์ภักดี ที่สถาบันทักษิณคดีศึกษา หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะยอ อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2548) และชาวจีนที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นกลุ่มที่เข้ามาทำเครื่องปั้นดินเผา กระเบื้อง หม้อ โลง อ่าง เพราะบริเวณเกาะยอ มีดินดีเหมาะสมแก่การทำเครื่องปั้นดินเผา นอกจากนี้แล้วคงจะมีกลุ่มคนไทยที่นับถือพุทธศาสนาจากท้องถิ่นเมืองสงขลาได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานส่วนหนึ่งด้วย ดังได้พบหลักฐานเจดีย์บรรจุอฐิสมเด็จเจ้าภาษาอยอนยอดเขากวีที่มีมาตั้งแต่สมัยอยุธยา จากหลักฐานดังกล่าวพอสรุปได้ว่าชาวเกาะยอในรุ่นแรก ๆ ที่เข้ามาตั้งถิ่นฐานเป็นชาวไทยและชาวจีนจากโพ้นทะเลซึ่งผู้คนกลุ่มนี้ต่อมาได้สมก.Slf กลืนทางสังคมและวัฒนธรรม กับคนไทยพื้นถิ่นได้ถาวรสืบทอดมาจนปัจจุบัน

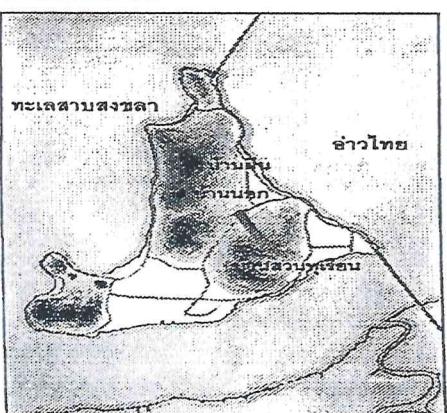
ຮະບະທີ 1

ຮະບະທີ 2

ຮະບະທີ 3

ຮະບະທີ 4

ແຜນທີ່ແສດງການຕັ້ງຄື່ນຮູ້ານແລະການຂໍາຍໝູມໜີກະຍອ

ທີ່ມາ : ນັ້ນິກຣົມ ນ້ອຍເສົ່ຽມ ກາຮສຶກຊາສັດສ່ວນເຮືອນມົງຄລສູຕຣ ຕຳບລກະຍອ ຈັງຫວັດສັງຂລາ

2. การพัฒนาและขยายตัวของชุมชนเกษตรยอ

การเข้ามาตั้งถิ่นฐานของคนไทยเชื้อสายจีนและคนจีนจากโพ้นทะเลบนเกาะยอ เมื่อมีหลักแหล่งและอาชีพที่มั่นคง การติดต่อค้าขายกับชุมชนภายนอกมากขึ้น ทำให้มีการอพยพผู้คนจากแผ่นดินใหญ่เมืองสงขลาและบริเวณใกล้เคียงทั้งคนจีนและคนไทยเข้าไปตั้งถิ่นฐานมากขึ้นกิตเป็นชุมชนใหม่ ๆ มีการขยายตัวของชุมชนประกอบเกษตรยอ ดังที่ภานุ ธรรมสุวรรณ และทวีศักดิ์ ล้อมลิม (ภานุ ธรรมสุวรรณและทวีศักดิ์ ล้อมลิม, 2530 : 5 – 7) และณัฐนีกรรณ์ น้อยเสี้ยม (ณัฐนีกรรณ์ น้อยเสี้ยม, 2545 : 17) ได้กล่าวถึงการพัฒนาและขยายตัวของชุมชนเกษตรยอไว้ว่า จากชุมชนเกษตรอรุณ แรกบริเวณหมู่ที่ 6 บ้านนาถินหรือบ้านในบ้าน หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ซึ่งบริเวณนี้มีสภาพภูมิประเทศเป็นพื้นที่รกร้างเหมาะสมแก่การทำนา เลี้ยงวัวและเลี้ยงควาย แต่เมื่ออยู่ไปได้ระยะหนึ่งได้ค่อย ๆ ขยายตัวไปยังชายฝั่งทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเกาะใกล้กับวัดท้ายยอด หมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสา ซึ่งบริเวณแถบนี้พบว่าในทะเลมีปลาและกุ้งชากชุมมาก ชาวบ้านจึงหันมาประกอบอาชีพประมงเป็นส่วนใหญ่ พร้อม ๆ กับมีการขยายชุมชนไปทางชายฝั่งด้านทิศใต้ของเกาะบริเวณวัดโคงเปี้ยwa หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร และหมู่ที่ 4 บ้านสวนทุเรียนบริเวณแถบนี้พื้นที่เหมาะสมแก่การทำนา ทำสวนผลไม้และทอผ้า เมื่อผู้คนมากขึ้นเศรษฐกิจดีขึ้นชาวบ้านจึงได้รวมใจกันสร้างวัดแหลมพ้อขึ้นเป็นวัดประจำหมู่บ้าน หลังจากนั้นจึงเริ่มขยายชุมชนไปบริเวณที่รกร้างชายฝั่งด้านทิศตะวันออกของเกาะยอจนเกิดเป็นชุมชนหมู่ที่ 3 บ้านนอกหรือบ้านท่าครุ และหมู่ที่ 2 บ้านตีน บริเวณดังกล่าวเป็นที่รกร้างชายฝั่งติดกับเชิงเขาตลอดแนวเหนือ-ใต้ สามารถทำการประมงและสวนผลไม้ได้ดี แต่ด้านชายฝั่งตะวันออกนี้มักจะมีคลื่นลมแรงในฤดูร้อน ตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้นชาวบ้านที่ทำการประมงบางส่วนได้เคลื่อนย้ายขึ้นไปทางทิศเหนือสุดของเกาะยอได้ตั้งชุมชนและสร้างวัดเข้าบ่อขึ้นในหมู่ที่ 1 บ้านอ่าวทราย ส่วนชุมชนหมู่ที่ 7 บ้านป่าโนนนั้น คงเกิดขึ้นจากชาวบ้านที่ขยายตัวมาจากการบ้านนาถินและบ้านท้ายยอด เนื่องจากเป็นหมู่บ้านที่ใกล้เคียงกัน

หลักฐานต่าง ๆ ที่ยืนยันให้เห็นถึงการเข้ามาตั้งชุมชนบริเวณเกษตรยอของคนจีนและคนไทยพื้นถิ่น ได้แก่ ชากร่องพระจีนหรือศาลเจ้าจีนที่เหลือเป็นหลักฐานอยู่บ้างส่วนในหมู่บ้าน ต่าง ๆ ได้แก่ หมู่ที่ 3 บ้านนอก หมู่ที่ 4 บ้านสวนทุเรียน หมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสา และหมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่ ศาลเจ้าจีนที่เป็นหลักฐานค่อนข้างสมบูรณ์ปัจจุบัน ได้แก่ ศาลเจ้าจีนที่เรียกว่า “แปะกง” หรือ “ไทกง” ในหมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสา ซึ่งใกล้ ๆ กับศาลเจ้ามีบ่อน้ำจีดโบราณก่อตัวโดยอิฐและหิน 1 บ่อ และยังมีบ่อน้ำจีดโบราณกระจายอยู่ตามแหล่งชุมชนอีกหลายแห่ง เช่น บ่อน้ำโบราณในหมู่ที่ 4 บ้านสวนทุเรียน บ่อน้ำโบราณวัดท้ายยอด เป็นต้น นอกจากนี้สิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชุมชนได้แก่ สถาบันทางศาสนา ซึ่งมีวัดเป็นศูนย์กลางของชุมชนจึงพบว่าบริเวณเกษตรยามีวัดสร้างขึ้นต่างสมัยกันถึง 4 วัด คือ วัดท้ายยอด สร้างเมื่อ พ.ศ. 2311 (กรรมการศาสนา, 2527 : 461) วัดแหลมพ้อ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2360 วัดโคงเปี้ยwa สร้างเมื่อ พ.ศ. 2425 และวัดเข้าบ่อ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2477 นอกจากวัดแล้วยังมีเจดีย์บนยอดเขาภูเขาเป็นที่เก็บอัญเชงสมเด็จเจ้าเกษตรยอ ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเชื่อความศรัทธาของชาวเกษตรยอมาตั้งแต่สมัยอยุธยาจนถึงปัจจุบัน

3. การปรับเปลี่ยนและพัฒนาชุมชนเกษตรยั่งยืนใหม่

ชุมชนเกษตรย้อมความเจริญขึ้นอย่างต่อเนื่องจากการผลิตเครื่องปั้นดินเผา การทอผ้าและการทำสวนผลไม้ ส่งเป็นสินค้าออกไปจำหน่ายตามหัวเมืองต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ชุมชนเกษตรย้อมมีความสัมพันธ์กับสังคมภายนอกมากขึ้น ซึ่งนำมาสู่การปรับเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. 2504 เป็นต้นมา จนถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ความจำเป็นของชุมชนภายนอกในการใช้อิฐ กระเบื้องดินเผา และผ้าทอจากเกษตรลดน้อยลง เนื่องจากการก่อสร้างส่วนใหญ่ถูกปรับเปลี่ยน ไปตามอิทธิพล วัฒนธรรมตะวันตก ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรมดังเดิมที่ถูกเปลี่ยนแปลงเป็นวัฒนธรรมใหม่แบบตะวันตกมากขึ้น เช่น บ้านทรงไทยตามคติ “มงคลสูตร” เปลี่ยนเป็นแบบบ้านสมัยใหม่ก่ออิฐถือปูน เครื่องมือเครื่องใช้ในครัวเรือนจากเครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตในเกษตรย้อมเป็นเครื่องซึ่งผลิตจากโรงงาน เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ยิ่งรุนแรงขึ้น หลังจากมีการสร้างสะพานติณสูลานนท์เชื่อมเกษตรกับแผ่นดินใหญ่ อำเภอเมืองสงขลา และอำเภอสิงหนคร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 เป็นต้นมา ทำให้ชาวเกษตรย้อมหันมาประกอบอาชีพใหม่ ๆ มากขึ้นที่สำคัญได้แก่ การค้าขายและการรับจ้าง การค้าขายของชาวเกษตรย้อม จะจะแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ กลุ่มที่มีทุนมาก จะลงทุนทำร้านอาหารเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวที่หลังไฟลเข้าสู่เกษตรย้อมมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งพบว่ารับประทานอาหารส่วนใหญ่ต้องอยู่ทางด้านชายฝั่งตะวันออก ที่ทางหลวงหมายเลข 408 ตัดผ่าน ซึ่งส่วนใหญ่เจ้าของกิจการเป็นคนในเกษตรย้อม และส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตอนในหรือด้านฝั่งตะวันตกของเกษตรย้อมที่มีถนนรอบเกษตร เชื่อมกับทางหลวงหมายเลข 408 ส่วนการค้าขายอีกลักษณะหนึ่ง เป็นการค้าขายของชาวบ้านจริง ๆ คือ การค้าขายสินค้าพื้นเมือง เช่น ผลไม้ต่าง ๆ อาหารพื้นบ้าน ผ้าทอเกษตรย้อม เป็นต้น และอาหารพื้นเมืองที่สำคัญ เช่น ข้าวยำใบยอด ขนมจีน ยำสาหร่าย เป็นต้น จากการสร้างสะพานและถนนตัดผ่านเกษตรย้อม ทำให้ที่ดินมีราคาสูงมาก นายทุนจากภายนอกเข้ามามากว้านซื้อเพื่อขายเก็บกำไรหรือสร้างเป็นหมู่บ้านจัดสรร เป็นเหตุทำให้ชาวเกษตรย้อมบางส่วนขายที่ดินแล้ว อพยพไปตั้งถิ่นฐานนอกเกษตรย้อมมากขึ้น ในเรื่องนี้ พล.อ. ประม ติณสูลานนท์ รัฐบุรุษ ประธานองคมนตรี และอดีตนายกรัฐมนตรีของไทย (พ.ศ. 2523-2531) ได้ให้โอวาทไว้ในโอกาสเดินทางมาเปิดถนน กสช. ที่ตำบลเกษตรย้อม เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2530 อย่างน่าสนใจว่า “เกษตรย้อมของดีหลายอย่าง เช่น ผลไม้ที่อร่อย ผ้าทอที่สวยงาม ขอให้รักษาเอาไว้ มีที่ดินแม่ร้าวแหงก็อย่าขายเก็บเอาไว้ทำกินสืบไป” ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวเกษตรย้อมนำมายปฏิบัติ เพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ของท้องถิ่นได้สืบไป

ปัจจุบันตำบลเกษตรยอ มีองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามความพระราชนิรภัยตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2537 ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 โดยกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศยกฐานะสภาพตำบลเกษตรยอเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเกษตรยอโดยประกาศในราชกิจจานุเบka ฉบับประกาศที่ว่าไป เล่นที่ 113 ตอน 99 ลงวันที่ 30 มกราคม 2539 มีผลบังคับใช้ วันที่ 30 มีนาคม 2539

แผนที่แสดงที่ดินของนายอุด

ข้อมูลสภาพทั่วไป

1. ที่ดังและอาณาเขต

เกาะยอดเป็นเกาะที่ตั้งอยู่กลางทะเลสาบสงขลาตอนล่าง มีฐานะเป็นตำบลหนึ่งในอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ระยะห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองสงขลาไปทางทิศทางตะวันตกเฉียงใต้ โดยทางบกประมาณ 15 กิโลเมตร และโดยทางน้ำหรือทางทะเลประมาณ 6 กิโลเมตร

ที่ดังตามพิกัดทางภูมิศาสตร์ เกาะยอดตั้งอยู่บริเวณเส้นรุ้งที่ 6 องศา 17 ลิปดา ถึง 7 องศา 56 ลิปดาเหนือ และเส้นแบ่งที่ 100 องศา 1 ลิปดา ถึงเส้นแบ่งที่ 101 องศา 6 ลิปดา ตะวันออก

เกาะมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ต่าง ๆ ดังนี้

พื้นที่เหนือ จดทะเบียนสหสงขลา เขตเทศบาลเมืองสิงหนคร อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

พื้นที่ใต้ จดทะเบียนสหสงขลา เขตองค์การบริหารส่วนตำบลพะวง อำเภอเมืองสงขลา
และ

เขตเทศบาลตำบลน้ำด้อย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พื้นที่ตะวันออก จดทะเบียนสหสงขลา เทศบาลตำบลเขารูปช้างและตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา

พื้นที่ตะวันตก จดทะเบียนสหสงขลา เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบางเรือยง และตำบลรัตภูมิ

อำเภอควบเนียง จังหวัดสงขลา

เกาะมีเนื้อที่รวมทั้งพื้นน้ำ 17.95 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 11,220 ไร่ และมีเนื้อที่เฉพาะพื้นดินเพียง 15 ตารางกิโลเมตร หรือ 9,375 ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ในการเกษตร คือปลูกสวนผลไม้ ประมาณ 3,800 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 40.53 ของพื้นที่รวม ปลูกยางพารา ประมาณ 3,223 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.38 ของพื้นที่รวมและพื้นที่การเกษตรอื่น ๆ 2,275 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.27 ของพื้นที่รวม และพื้นที่สาธารณประโยชน์ 77 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.82 ของพื้นที่รวม

2. ลักษณะภูมิประเทศ

เกาะมีสภาพทางกายภาพเป็นเกาะ มีน้ำล้อมรอบกลางทะเลสาบสงขลา ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขา เนินเขา และที่ราบซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) ภูเขาและเนินเขา พื้นที่เกาะอยู่ส่วนใหญ่เป็นเนินเขาและภูเขาสูงประมาณ

10 – 151 เมตร โดยมีเขากุฎិเป็นภูเขาสูงสุดประมาณ 151 เมตร มีลักษณะเป็นภูเขาทินและเนินเขาดิน ลุกรัง ตั้งเรียงรายในแนวหนึ่ง – ได้ ตอนทิศเหนือสุดของเกาะเป็นเขาบ่อ หรือเขาแค หรือเขาแค่ และ มีภูเขารือเนินเข้าเล็กติดกับป่าโรงเรียนวัดเขาบ่อ เรียกว่า “หัวเขาแดง” ปัจจุบันเป็นที่ตั้งบ้านเอกชน จาก เขาบ่อเชื่อมต่อไปทางทิศใต้ เรียกว่า “เขากุฎិ” เป็นภูเขายาวใหญ่พุ่งไปทางทิศใต้ เชื่อมต่อกับเขาสวน ใหม่ เขากลาง หรือเขานใน

บ้าน เข้าสวนเตย และทางทิศใต้สุดเป็นเข้าหัวหรัง เข้าเกาะแกง นอกจากนี้ ยังมีภูเขาและเนินเขารidge ๆ อีกจำนวนหนึ่ง เช่น เข้าบ่อนก เข้าบ่อหิน เข้าเพหารหรือเขาวิหาร ภายในวัดท้ายยอด เป็นต้น

2) ที่รบ เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและเนินเขา จึงทำให้พื้นที่ที่เป็นที่ราบลุ่ม มีน้อยมาก ดังนั้นพื้นที่ราบที่พบส่วนใหญ่จึงเป็นที่ราบร้าห์ว่างเนินเขา และริมฝั่งที่ราบลุ่มที่พบส่วนใหญ่ พบททางด้านใต้และทางทิศตะวันออกของเกาะได้แก่บริเวณหมู่ที่ 6 บ้านในบ้าน บ้านโคกเปี้ยยว บ้านท้าย ยอด บ้านป่าโหนด บ้านสวนทุเรียน บ้านนอก นอกจากนี้ยังมีที่ราบตามเนินเขาที่มีความลาดชัน ประมาณ 45 องศา ซึ่งพบทั่วไปในด้านตะวันตก และทิศเหนือของเกาะ พื้นที่บริเวณเป็นที่ราบนี้ใช้

เป็นที่ตั้งบ้านเรือนและทำนา ทำสวนผลไม้ สวนผัก สวนสวนยางพารา นิยมปลูกไว้บนภูเขาหรือเนินเขา

3) อ่าวนี่ เนื่องจากเกะยอเป็นเกะที่มีน้ำล้อมรอบ จึงทำให้พื้นที่ส่วนหนึ่งเร้าๆ แห่งว่างๆ หรือเรียกว่าอ่าวที่เกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติ ซึ่งมีประโยชน์ในการหลบคลื่นลมในอดีต ใช้เป็นที่จอดเรือหรือท่าเรือ พบว่ารอบเกะยอมีอ่าวที่สำคัญหลายแห่ง เช่น ทางทิศเหนือมีอ่าวทราย ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 อ่าวสวนใหม่ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 9 อ่าวหัวหrangตั้งอยู่ในหมู่ที่ 7 อ่าวสวนเรียนตั้งอยู่ในหมู่ที่ 4 อ่าวบ้านนอกตั้งอยู่ในหมู่ที่ 3 อ่าวม่วงตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 อ่าวจากตั้งอยู่ในหมู่ที่ 7 เป็นต้น อ่าวเหล่านี้ หมายความว่าการหลบคลื่นลมและเป็นที่จอดเรือของคนในชุมชนมาแล้วในอดีต

4) แหล่งน้ำ เกาะยอมีแหล่งน้ำธรรมชาติน้อยมากเนื่องจากพื้นที่เป็นที่สูง มีน้ำทะเลล้อมรอบ แหล่งน้ำที่พบส่วนใหญ่ จึงเป็นบ่อน้ำที่ประชาชัชนุดขึ้นเพื่อใช้ในการอุปโภคและบริโภค เช่น บ่อน้ำหน้าศาลเจ้าจีนในหมู่ที่ 8 บ่อน้ำวัดท้ายยอด บ่อน้ำวัดเขาบ่อ บ่อหลานในหมู่ที่ 4 ใกล้วัดแหลมพ้อ บ่องอโนหมู่ที่ 9 เป็นต้น

นอกจากนี้บริเวณเกาะยอ จะมีน้ำใต้ดินในปริมาณสูงในคดumarสูมจะมีตาน้ำไหลลงจากภูเขาหรือเนินเขาสูง กล้ายเป็นทางน้ำ หรือรารน้ำ หรือคุน้ำ ชาวเกาะยอนนิยมเรียกว่า “เตราะ” หรือ “ทางเตราะ” ซึ่งพบอยู่ทั่วไปบริเวณภูเขาในเกาะยอ เช่น ทางเตราะแทกบริเวณบ้านอ่าวทรายไหลลงจากเขากวี ทางเตราะบริเวณบ้านสวนนาย ไหลลงระหว่างช่องเขากลางและเข้าสวนนาย ทางเตราะบริเวณบ้านนาลิน ไหลลงจากเขากลางลงสู่ที่ราบ กล้ายเป็นคนถิน ควัดและคช่องเขา เป็นต้น

สภาพทั่วไปของหมู่บ้าน

สภาพลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะการตั้งชุมชนและการคมนาคมของหมู่บ้านต่าง ๆ บน
เกาะยอ มีรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านอ่าวหาราย เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเกาะยอ มีอาณาเขตด้านทิศเหนือ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลสาบสงขลา ส่วนด้านทิศใต้ติดต่อกับหมู่ที่ 2 บ้านตีน และหมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่ ลักษณะภูมิประเทศพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินเขา คือมีเข้าบ่อตั้งอยู่ต่ำลงมา เนินเขาลาดลงสchezายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออก และทิศเหนือจะสูงชันชayaฝั่งทะเลยกไม่เหมาะสมที่จะ

ตั้งชุมชน ชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตก เพราะมีที่ราบชายฝั่งกว้างกว่าด้านอื่น ๆ และในสมัยก่อนบริเวณนี้มีหาดทรายขาวสวยงาม ส่วนด้านทิศใต้เป็นเนินเขาที่เชื่อมต่อกับเขาภู

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีทางหลวงหมายเลข 408 (สงขลา-นครศรีธรรมราช) ตัดผ่านทางด้านชายฝั่งตะวันออกไปเชื่อมต่อกับสะพานติดสุลามันท์ ทางทิศเหนือข้ามไปฝั่งอำเภอสิงหนคร จากถนนสายนี้มีถนนแยกไปทางทิศตะวันตกอีก 2 สาย เชื่อมต่อกับถนนสายรอบเกาะอีที่ต้องผ่านชายฝั่งตะวันตก ชุมชนส่วนใหญ่จึงตั้งอยู่ตามแนว 2 ฝั่งถนน แต่จะหนาแน่นบริเวณที่รับเชิงเข้าทางด้านทิศตะวันตก หมู่บ้านนี้ประกอบด้วยบ้านอ่าวทราย บ้านอ่าวม่วง และบ้านทรายน้ำ

หมู่ที่ 2 บ้านตีนหรือบ้านอกตีน เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่กลางเกาะด้านชายฝั่งตะวันออก มีอาณาเขตด้านทิศตะวันออกจดทะเบียนสถาบันฯ ทิศตะวันตกจดขาดภู ทิศเหนือจดหมู่ที่ 1 บ้านอ่าวทราย และทิศใต้จดหมู่ที่ 3 บ้านนอก ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเนินเขาสูงลาดชันลงสู่ชายฝั่งตะวันออกของตัวเกาะที่รับเชิงเขามาแก่การทำสวนยางพารา

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีทางหลวงหมายเลข 408 (สงขลา – นครศรีธรรมราช) ตัดผ่าน และมีถนนตัดแยกจากทางหลวงสายนี้ลงไปทางทิศใต้ ขนาดไปกับแนวเชิงเข้าและทางหลวงหมายเลข 408 จนจดหมู่ที่ 3 ลักษณะการตั้งชุมชนกระจายตัวไปตามเชิงเข้าและ 2 ข้างทางหลวงและถนนในหมู่บ้าน

หมู่ที่ 3 บ้านนอกหรือบ้านคู เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของหมู่ที่ 2 ทางด้านฝั่งตะวันออกบนตัวเกาะ มีอาณาเขตด้านทิศตะวันออกจดทะเบียนสถาบันฯ ทิศตะวันตกจดขาดภู และเข้าส่วนทุเรียน ทิศเหนือจดหมู่ที่ 2 และทิศใต้จดหมู่ที่ 4 บ้านสวนทุเรียน หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทรและหมู่ที่ 6 บ้านในบ้าน ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นเนินและที่ราบระหว่างภูเข้า ที่ลาดเอียงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่เหมาะสมแก่การปลูกยางพารา ผลไม้ และมะพร้าว

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านเป็นถนนลาดยาง เส้นทางสำคัญคือ ทางหลวงหมายเลข 408 ซึ่งต้องผ่านหมู่ที่ 3 ที่เชื่อมต่อกับหมู่ที่ 4 และหมู่ที่ 2 และมีถนนแยกไปทางทิศตะวันตกติดต่อกับหมู่บ้านต่าง ๆ ภายในเกาะยังได้สะดัก บ้านเรือนส่วนใหญ่ตั้งหนาแน่นอยู่ 2 ข้างถนนใกล้ทางแยกเข้าตัวเกาะ ส่วนด้านในบ้านเรือนจะตั้งอยู่ห่าง ๆ

หมู่ที่ 4 บ้านสวนทุเรียน เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะ ตรงกับหัวสะพานติดสุลามันท์ซึ่งแรกที่เชื่อมต่อบ้านน้ำกราด มีอาณาเขตด้านทิศตะวันออกและทิศใต้จดทะเบียนสถาบันฯ ทิศเหนือจดหมู่ที่ 3 และทิศตะวันตกจดหมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบเชิงเข้าที่ลาดเอียงไปทางชายฝั่งทิศตะวันออกและทิศใต้ ส่วนทิศตะวันตกเป็นภูเขาและเนินเขาส่วนทุเรียนพื้นที่จึงเหมาะสมแก่การทำสวนผลไม้ เช่น ทุเรียน ขนุน จำปาดะ ละมุด ลองกอง เป็นต้น

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีทางหลวงหมายเลข 408 ทางด้านทิศตะวันออก และมีถนนลาดยางตัดแยกจากหลวงไปทางหลวงไปทางทิศตะวันตก ผ่านหมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร หมู่ที่ 6 บ้านในบ้าน ไปจดกับถนนรอบเกาะด้านทิศตะวันตก ตรงหมู่ที่ 7 บ้านเข้าหัวรัง และจดกับถนนลาดยางหมู่ที่ 3 ตรงบริเวณหน้าวัดโคกเปี้ยว ลักษณะการตั้งชุมชนส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณที่ราบ 2 ข้างถนนและบริเวณริมฝั่ง

ทะเล และมีวัดแหลมพ้อเป็นศูนย์กลางของชุมชน

หมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนทิศใต้ของเกาะயօ มีอาณาเขตด้านทิศตะวันออกจดหมู่ที่ 4 ทิศตะวันตกจดหมู่ที่ 6 บ้านในบ้าน ทิศเหนือจดภูเขาสวนทุเรียนและทิศใต้จดทะเลสาบ ลักษณะภูมิประเทศเขตด้านทิศใต้เป็นที่ราบเชิงเขาที่ลาดลงสู่ริมฝั่งทะเล พื้นที่ราบลุ่มเหมาะสมแก่การทำนา ทำสวนยางพาราและสวนผลไม้

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านมีถนนลาดยางเส้นทางรอบเกาะ ต่อเนื่องมาจากหมู่ที่ 4 ต้องผ่านหมู่บ้านไปทางทิศตะวันตก วัดโคงเบี้ยวไปต่อ กับถนนหมู่ที่ 7 บ้านเข้าหัวหรังลักษณะการตั้งชุมชนส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ 2 พากถนนและริมฝั่งทะเล

หมู่ที่ 6 บ้านในบ้านหรือบ้านน้ำถิน เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่บนทิศใต้ของเกาะຍօ มีอาณาเขตทิศเหนือจดหมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่ ทิศใต้จดทะเลสาบสงขลา ทิศตะวันออกจดหมู่ที่ 5 บ้านท่าไทร และทิศตะวันตกจดหมู่ที่ 7 บ้านป่าโนน และหมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสาะ ลักษณะภูมิประเทศทางด้านทิศเหนือพื้นที่ค่อนข้างสูงแล้วลดต่ำไปทางทิศตะวันตกและทิศใต้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่ม เดิมใช้ทำนา ปัจจุบันเลิกรังไประทดแล้ว ส่วนทิศเหนือเป็นเนินเหมาะสมแก่การทำสวนผลไม้และยางพารา

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีถนนลาดยางเชื่อมต่อจากหมู่ที่ 5 ตัดผ่านไปเชื่อมกับถนนหมู่ที่ 7 บ้านเข้าหัวหรัง และมีถนนเชื่อมต่อจากหมู่ที่ 3 บ้านนอก ตัดผ่านมาเชื่อมต่อ กับถนนที่มาจากการที่ 5 บริเวณโกลวัดโคงเบี้ยว ลักษณะการตั้งชุมชนจะตั้งเรียงรายอยู่ 2 พากถนน

หมู่ที่ 7 บ้านป่าโนนและบ้านเข้าหัวหรัง เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเกาะ มีอาณาเขตทิศตะวันออกจดหมู่ที่ 6 ทิศตะวันตกจดหมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสาะและทะเลสาบสงขลา และทิศใต้จดทะเลสาบสงขลา และทิศใต้จดทะเลสาบสงขลา ลักษณะภูมิประเทศมีเนินเขาอยู่ตระหง่าน และมีที่ราบลุ่มกว้างใหญ่เหมาะสมแก่การทำสวนผลไม้

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้านมีถนนลาดยางตัดเฉียบปริมฝั่งเป็นถนนเชื่อมต่อกับหมู่ที่ 6 และหมู่ที่ 8 หรือถนนรอบเกาะที่เชื่อมหมู่บ้านต่าง ๆ เดินทางถึงกันได้อย่างสะดวก ลักษณะการตั้งชุมชนจะตั้งอยู่ 2 ข้างถนนและริมฝั่งทะเล

หมู่ที่ 8 บ้านท้ายเสาะและบ้านเกะแก่ง เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของตัวเกาะ มีอาณาเขตทิศตะวันออกและทิศใต้จดหมู่ที่ 7 ทิศเหนือและทิศตะวันตกจดทะเลสาบสงขลา ลักษณะภูมิประเทศ ทิศตะวันออกเป็นแนวเนินเขา ทิศตะวันออกเป็นแนวเนินเขา ทิศตะวันตกเป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ส่วนด้านทิศใต้เป็นเนินเขาสูงเหมาะสมแก่การทำสวนผลไม้ สวนยางพารา และทำการประมง

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีเส้นทางลาดยางต่อเนื่องมาจากหมู่ที่ 7 มีทางแยกขึ้นไปทางทิศเหนือบริเวณหมู่ที่ 7 อีกเส้นทางหนึ่งแยกไปทางทิศใต้แล้วอ้อมไปทางทิศตะวันตกและทิศเหนือไปประจำกับถนนสายเดิมที่โกลกับด้วยกัน ก่อนจะต่อเชื่อมเข้าไปทางทิศเหนือ ผ่านหมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่ ลักษณะการตั้งชุมชนนิยมปลูกสร้างบ้านเรือนบริเวณ 2 พากถนน และที่ราบปริมฝั่งทะเลสาบสงขลา โดยมีวัดท้ายยอดเป็นศูนย์กลางของชุมชน

หมู่ที่ 9 บ้านสวนใหม่ เป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ช่วงกลางของเกาะด้านชายฝั่งตะวันตก มีอาณาเขตทิศตะวันออกเฉียงใต้จดหมู่ที่ 2 และหมู่ที่ 3 ทิศตะวันตกจดทะเลสาบสงขลา ทิศเหนือจดหมู่ที่ 1 และทิศใต้จดหมู่ที่ 6 ลักษณะภูมิประเทศด้านทิศตะวันออกในแนวเหนือ-ใต้ เป็นเนินเขาภูเขา แล้วลด

ตั่งไปเป็นที่รับแคบ ๆ ริมฝั่งทะเลสาบสงขลา พื้นที่เหมาะสมแก่การทำสวนผลไม้ สวนยางพาราและทำการประมง

เส้นทางคมนาคมภายในหมู่บ้าน มีถนนลาดและถนนคอนกรีตตัดผ่านเป็นถนนรอบเกาะ จากหมู่ที่ 8 ผ่านหมู่ที่ 9 ไปเชื่อมต่อกับหมู่ที่ 1 และมีถนนจากหมู่ที่ 6 หมู่ที่ 3 และหมู่ที่ 2 ตัดผ่านตัวเกาะ ลักษณะการตั้งชุมชน ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ 2 ข้างถนน และริมฝั่งทะเล เช่นเดียวกับหมู่บ้านอื่น ๆ

ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศบนเกาะยอ มีสภาพไม่ต่างไปจากพื้นที่อื่น ๆ ของภาคใต้ อิทธิพลของลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ คือ มี 2 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนพฤษภาคม แต่อย่างไรก็ตามอากาศก็ไม่ร้อนมากนัก เนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล มีกระแสลมและไอ น้ำพัดผ่าน ทำให้อากาศร้อนเบาบางลงฤดูฝนมี 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ฝนตกไม่มากนัก ช่วงที่ 2 เป็นช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนมกราคม เป็นช่วงที่ฝนตกมากกว่าช่วงแรก

**ข้อมูลด้านการป้องกัน การเมืองและการบริหาร
คณะผู้บริหารท้องถิ่น**

ตาราง 11 รายชื่อคณะผู้บริหารท้องถิ่น

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเลขตุ้
1	นายคำรพ เสาวคนธ์	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกะຍอ	093-5823104
2	นายพิโชค สุวรรณโชติ	รองนายก อบต. เกะຍอ	081-3887320
3	นายจำรัส พันธุ์นียะ	รองนายก อบต. เกะຍอ	083-1964326
4	นายสาโรจน์ ภัทรชน์	เลขานุการนายกอบต. เกะຍอ	095-0387046

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเกะຍอ

ตาราง 12 รายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเกะຍอ

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	หมายเลขตุ้
1	นายประคิบ จินดาดาว	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1	089-4657804
2	นางฐานิต วรรณโร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 1	084-6339715
3	นายนพดล สุวรรณมณี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 2	089-6576191
4	นางสาวพวงทิพย์ แดงชื่น	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 2	081-0978496
5	นาย Jarvis สงเคราะห์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3	081-2772104
6	นายพินิจ พุทธกุล	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 3	089-2980769
7	นายภาณุรักษ์ แก้วเกลี้ยง	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4	083-6552437
8	นายพิสุทธิ์ ไชยบุบพา	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 4	086-6920289
9	นายทินภัทร ภัทรชน์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5	087-8996067
10	นายคงอง คงประโพด	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 5	087-6304904
11	นายเสน่ห์ ชุตินธร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6	087-3941668
12	นางสุนทรี พรหนเทพ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 6	081-8440872
13	นายสารค เสาวนธ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7	086-5989541
14	นายณัฐกร ทีปรักษ์พันธ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 7	089-4634412
15	นายยุทธนา พงศ์พากษ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8	084-7967632
16	นายสมชาย ลาภวงศ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 8	087-2852278
17	นางชญาณ สงสัน	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 9	081-5406471
18	นายทรงพล ไฟบูลย์สมบัติ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ 9	087-3914151